

Naše vzory: Srí Lanka a Zimbabwe

31.5.2022 - Jan Doležal | Agrární komora ČR

Chudý ostrovní stát tak přišel o velkou část dolarových deviz plynoucích z exportu. Jen u čaje o cca 425 milionů dolarů. Navíc bylo třeba dovézt rýži za více než 450 milionů dolarů. To znamenalo růst ceny této základní potraviny až o polovinu. Aby tamní farmáři vůbec založili a úspěšně sklídili další úrodu, zaplatí jim tamní vláda přibližně 200 milionů dolarů. Dalších 149 milionů půjde speciálně pěstitelům rýže. Přesto je to podle zbídačených a zadlužených srílanských zemědělců málo.

Další stát, jenž se v souvislosti s potravinovou krizí dostává na přední stránky novin, je Zimbabwe. To stejně jako mnoho zemí subsaharské Afriky a Afrického rohu čelí razantnímu růstu cen potravin. Zatímco u zemí Afrického rohu je dlouhodobým problémem vyprahlé klima a populační exploze, Zimbabwe má kromě pětkrát vyšší populace ve srovnání s rokem 1970 také určitý zemědělský potenciál. Před rokem 2002 a velkou pozemkovou reformou, jež měla nastolit sociální spravedlnost mezi bílými farmáři a původními obyvateli, se mu dokonce říkalo obilnice Afriky.

Dnes se odhaduje, že asi 45 procent tamní populace trpí podvýživou. Pozemková reforma měla navíc značný dopad na produkci exportních komodit, jako je tabák, čaj nebo káva. Zatímco v roce 2001 Zimbabwe vykazovalo přebytek zahraničního obchodu ve výši 322 milionů dolarů, v roce 2002 už to byl schodek 18 milionů dolarů. Následovala ekonomická krize a hyperinlace, kterou odvrátil až odprodej nerostného bohatství země. Vrátit se s celkovou sklizní kukuřice, tedy hlavní složky potravy Zimbabweanů, na úroveň roku 2001, se podařilo až v roce 2017.

Albert Einstein řekl: „Definice šílenství je dělat stejnou věc stále dokola a očekávat jiné výsledky.“ Věřme, že se Einstein mýlil a tentokrát už bude rudozelená greendealová politika nést jen samá pozitiva.

<https://www.akcr.cz/txt/mf-dnes-nase-vzory-sri-lanka-a-zimbabwe>